

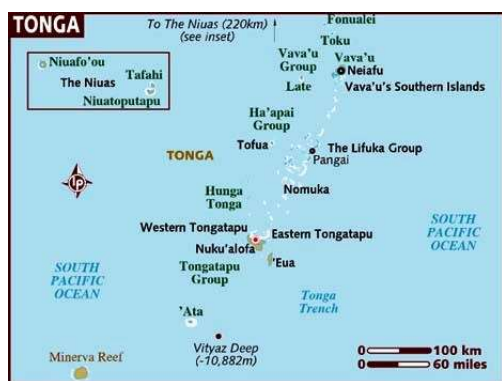

לורנס פישר

"הכריש אכל לי את המכתב"

ניוזלטר מספר 40

שלום לכם, לא מאמין שהגעתי לניוזלטר 40! כאן אני רוצה להודות לעורך שלי שקורא את השטויות שלי, בודק ומתקן, כך שאנשים אחרים יגידו שאני כותב יפה, אז תודה. כעת, יום שישי בלילה, תוך שאני יושב לי במרפסת ושונה כוס יין להנאתי, אני מזכר בסיפור מעניין וחשבתי לספר לכם אותו לפני חג הפסח. מקווה שתהנו.

במימי האוקיינוס השקט המיסטיים, יש אי וולקני זעיר בשם Niuafu'ou שפירוש שמו הוא "הרבה קוקוס חדשים" ששייך לממלכת טונגה (Kingdom of Tonga). דמיינו את האי בעבר הרחוק: עצי דקל שופעי אגוזי קוקוס, גלי ים בצבע טורקיז וסניף דואר עם טוויסט - תרתי משמע! תארו לעצמכם מקום שבו ספינות לא יכלו לעגון כי לאי היה חסר נמל מתאים, כלומר אין אפשרות למשלוח דואר. מזכיר שזה היה בימים שעוד טרחו לשלוח מכתבים. אין בעיה! המקומיים הגאוניים העלו רעיון פרוץ: **פחיות דואר** (Tin Can Mail) שאיתן היה ניתן לקבל דואר או לשלוח דואר מחוץ לאי.

כך זה פעל:

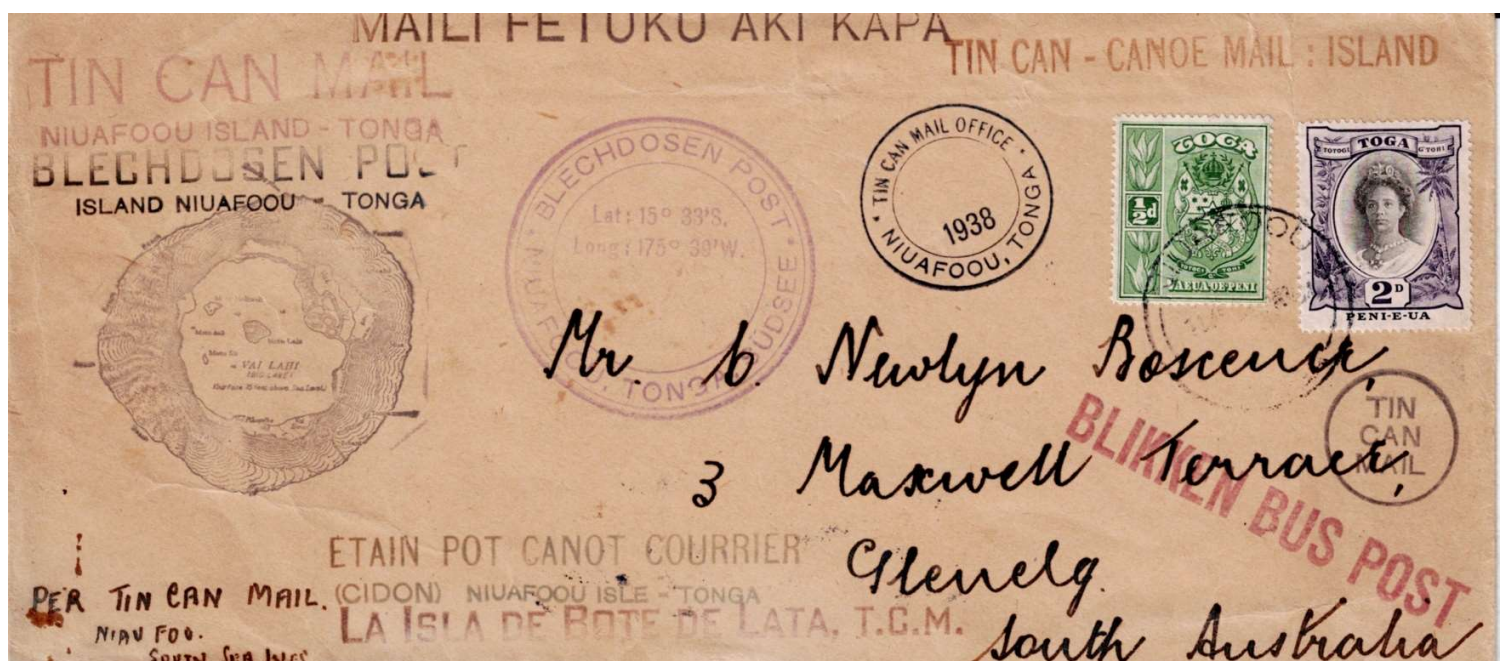
- מלחים על סיפון ספינות מבקרים היו תוחבים מכתבים לתוך פחיות בסקוויטים (כן, קראתם נכון) או כל פח אוכל בגודל המתאים לצורך העניין.
 - הפחים האלה הושלכו לאחר מכן כמו אוצר פיראטים לתוך המים הצלולים.
 - אל פחד! שחיינים מקומיים, מצוידים במוטות ציפה הנקראים **פאוס**, היו צוללים פנימה, מחלצים את הפחים ושוחים איתם לחוף. דברו על מרוץ שליחים עם הימורים גבוהים!
 - אבל רגע, יש עוד! בשנות ה-30, כריש החליט להרוס את המסיבה, ולכן השחייה נאסרה. מאז התחילו להשתמש בסירות קאנו בכדי לשלוף את פחיות הדואר. הרבה יותר בטוח ופחות מבולבל.
- בולאים (מילה מפוארת עבור משוגעים כמוני) השתגעו על 'מכתבי קופסאות הפח'. אלה היו כמו כרטיסי ה-VIP של עולם הדואר.

אנגלי בשם צ'ארלס רמזי הפך לג'יימס בונד של שחיית הדואר. רמזי הגיע לניואפו ב-1921 כמנהל המטעים. בגלל תפקידו, הוא היה זקוק מאוד לקשר עם העולם מחוץ לאי והיה לאדם הלבן היחיד ששחה החוצה עם הדואר, התחמק מכרישים וממפלצות ים (בסדר, אולי לא מפלצות ים) עד שהגיע לספינה שעברה ליד האי. בסה"כ, ביצע זאת 112 פעמים בכל מזג אוויר! כבוד!

אבל חכו שניה! לסוחר גרמני בשם **וולטר קונסל** (Walter Quensell), שהגיע לאי ב-1928, היו תוכניות אחרות. וולטר הבין שמשלוח מיוחד של דואר בתוך פחיות יכול לעניין אספנים ברחבי העולם, והחל להחתיים את כל הדואר היוצא בחותמות מיוחדות כמו **TIN CAN MAIL** או **CANOE MAIL** ושלח אותן הלאה. הפעולה הלא רשמית שלו האפילה על שירות הדואר הרומנטי של רמזי. ונחשו מה? גיסתו של קונסל, פולין האפט, שחתה מדי פעם. אומרים שהיא הייתה האישה היחידה האמיצה מספיק להתמודד עם הגלים ולספק את הסחורה.

האי Niuafu'ou, הלא הוא אי הפח, הפך לאגדה. ריקוד האיסוף והמסירה בין שחיינים, פחיות וקאנו הותיר חותם על ההיסטוריה הבולאית. ונחשו מה? ניואפו החלה להנפיק בולים משלה. זה היה כמו שהאי אמר, "היי עולם, אנחנו לא רק על אגוזי קוקוס וחצאיות הולה!"

אז הנה לכם, חברים! **דואר קופסאות הפח** - שבו קופסאות ביסקוויטים הפכו לתיבות דואר ושחיינים הפכו לגיבורי מים. זכרו, בפעם הבאה כשאתם שולחים מכתב, תנוכבוד לאותם שחיינים אמיצים ולהרפתקאות המלוחות שלהם.

נהניתם, ספרו לחבריכם, עוד יותר נהניתם, תרגישו חופשיים לשתף. לא נהניתם, אז אולי תהנו מסיפור הבא.

אז זהו, זה הסיפור של היום, ויש עוד אבל בפעם הבא.

תגובות, הערות, בקשות וכד' ניתן לשלוח אלי ל lf.stamps@gmail.com

אם רוצים להפסיק לקבל את הניוזלטר, נא לשלוח לי מייל חוזר

מוזמנים גם לבקר באתר: <https://stampandstories.blogspot.com>

וגם בערוץ היוטיוב שלי: <https://www.youtube.com/channel/UCHGHlvoXTTM0rpyd3zW3lQQ>

סיפורים מעניינים מעולם הבולאות